

שבת וישב

מתוך ספר לקוטי הלכות

לז,ב אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף

רַבּוֹתֵינוּ ז"ל אָמְרוּ עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵצֶם נְקֵדַּת הָאֱמֶת, בְּחִינַת "תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב": כְּשֶׁרָאָה אֱלוּפֵי עֵשָׂו נִתְיָרֵא מְאֹד וְאָמַר: מִי יוּכַל לְכַבֵּשׁ אֶת כֻּלָּם? מָה כָּתוּב לְמַטָּה: "אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף וְכוּ'" נִיצוֹץ אֶחָד יוֹצֵא מִיּוֹסֵף שֶׁמְּכַלֶּה וְשׁוֹרֵף אֶת כֻּלָּם. מָשָׁל לְפִשְׁתָּנִי וְכוּ', הַפֶּחָמִי תָּמַהּ: אֲנָה יִכָּנֵס כָּל הַפִּשְׁתָּן הַזֶּה? פִּקֵּחַ אֶחָד הֵשִׁיב לוֹ: נִיצוֹץ אֶחָד יוֹצֵא מִמַּפּוּחַ שֶׁלְּךָ שֶׁשּׁוֹרֵף אֶת כֻּלּוֹ וְכוּ'. הַפִּשְׁתָּנִי הוּא בְּחִינַת קַיִן, שֶׁהֵבִיא קָרְבָּנוֹ פִּשְׁתָּן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל, וְהוּא הָיָה בַּעַל מַחֲלֹקֶת הָרִאשׁוֹן, וּמִמֶּנּוּ נִמְשַׁךְ וְנִשְׁתַּלְשֵׁל כָּל מִינֵי מַחֲלֹקֶת שֶׁבָּעוֹלָם, שֶׁהַשֵּׂכֶל חוֹלֵק עַל הָאֱמֶת וְרוֹצֶה לְהַעֲלִים אוֹתוֹ, עַד שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבְּרִים אֲלוּפֵי עֵשָׂו לְגַמְרֵי.

וְעַל־כֵּן יַעֲקֹב, שֶׁהוּא נְקֵדַּת הָאֱמֶת, הָיָה מִתְיָרֵא מְאֹד שֶׁלֹּא יִתְעַלֵּם הָאֱמֶת לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם; מָה כָּתוּב לְמַטָּה: "אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף וְכוּ'", נִיצוֹץ אֶחָד יוֹצֵא וְכוּ'. הֵינוּ, כִּי אַף־עַל־פִּי־כֵן וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה', כִּי יֵשׁ בְּחִינַת יוֹסֵף, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁיָּכוֹל לְהַלְהִיב אוֹר הָאֱמֶת בָּעוֹלָם, בְּבְחִינַת "וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה", עַד שֶׁיִּשְׂרֹף וְיַכְלֶה לְכָל הַשְּׁקָרִים שֶׁלָּהֶם, כִּי קוֹשְׁטָא קָאֵי [הָאֱמֶת קַיָּם], כִּי נִיצוֹץ אֶחָד מִקְּדֻשַּׁת הָאֱמֶת וּמִקְּדֻשַּׁת אוֹר תּוֹרָתוֹ הָאֱמִתִּית שֶׁמֵּאִיר וּמִתְנוֹצֵץ בְּלֵב אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי, הֶחָפֵץ בֶּאֱמֶת וּמֹשֶׁה דַּעְתּוֹ וּלְבָבוֹ אֶל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ, וְהַנִּיצוֹץ הַזֶּה הוּא שׁוֹרֵף וּמְכַלֶּה כָּל הַשְּׁקָרִים וְהַהַטְעָאוֹת שֶׁל בְּחִינַת אֲלוּפֵי עֵשָׂו וְכֵיוָצֵא בָּהֶם, כִּי שִׁפַּת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד (הלכות גניבה ה' - אותיות ל"א ל"ב ל"ג לפי אוצר היראה – מחלקת, אות נ"ז):

לז,ב יוֹסֵף בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רוֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן

רוֹעֶה צֹאן זֶה בְּחִינַת מַנְהִיג הַדּוֹר שֶׁנִּקְרָא בְּכָל מָקוֹם בְּשֵׁם רוֹעֶה צֹאן. וְזֶהוּ: בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה וְכוּ', שְׁבַע עֶשְׂרֵה בְּגִימַטְרִיָּא "טוֹב" כְּמוּבָא, הֵינוּ שֶׁיּוֹסֵף הָיָה טוֹב לַכֹּל וְהָיָה כֻּלּוֹ טוֹב וְעַל־יְדֵי זֶה הָיָה יָכוֹל לְקָרֵב הַכֹּל, כִּי מָצָא בְּהַגְּרוּעִים שֶׁבַּגְּרוּעִים נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְעַל־יְדֵי זֶה קָרְבָם לָהּ' יִתְבָּרַךְ: (הִלְכוֹת הַשָּׁכֵמַת הַבֹּקֶר - הֲלָכָה ד', אות טז)

לז,ג כִּי בֶן זְקֻנִים הוּא לוֹ

זְקֻנִים – לְשׁוֹן רַבִּים, כִּי הוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְהַגְבִּיר בְּכָל פַּעַם הַזְּקֻנָה הַקְּדֻשָּׁה עַל בְּחִינַת הַזְּקֻנָה דְּסִטְרָא אָחֳרָא, כִּי יֵשׁ זְקֻנָה דְּסִטְרָא אָחֳרָא שֶׁעִסְקּוֹ תָּמִיד לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לִידֵי זְקֻנָה דְּהַיְנוּ לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ כְּאִלּוּ הוּא זָקֵן בְּמַעֲשָׂיו וְכוּ' שֶׁעַל זֶה הַזְּהִיר אָדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ ז"ל וְכֵן שָׁמַעְנוּ מִפִּיו קְדוֹשׁ צַדִּיקִים שֶׁאָסוּר לִהְיוֹת זָקֵן וְכוּ' וְהַכְנָעָתוֹ עַל־יְדֵי זְקֻנָה דִּקְדֻשָּׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת זָקֵן וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה הָאֲמִתִּי בְּחִינַת זָקֵן זֶה קָנָה חָכְמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף שֶׁהוּא מוֹסִיף קְדֻשָּׁה וְחִיּוּת בְּכָל פַּעַם וְכוּ' וְכַמְּבֹאָר מִזֶּה בִּדְבָרֵינוּ הַרְבֵּה (וְעַיֵּן בְּהִלְכוֹת תְּפִלִּין הֲלָכָה ה).

וְזֶהוּ בְּחִינַת כִּי בֶן זְקֻנִים הוּא לוֹ לְשׁוֹן רַבִּים שֶׁבְּכָל פַּעַם מוֹסִיף וְקֹנֶה הִקְדֻּשָּׁה עַל זְקֻנָה דִּקְדֻשָּׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת יִרְאַת ה' תּוֹסִיף יָמִים לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל בְּחִינַת זְקֻנָה דְּסִטְרָא אָחֳרָא שֶׁעַל זֶה הִתְפַּלֵּל דָּוִד אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה וְכוּ', כִּי צְרִיכִין לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם מְחֻדָּשׁ בְּבְחִינַת וְקוֹוֵי ה' יַחֲלִיפוּ כֹחַ וְכוּ' שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת זְקֻנָה דִּקְדֻשָּׁה שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם זֶה יוֹסֵף עַל שֵׁם שֶׁהוּא מוֹסִיף קְדֻשָּׁה וְדַעַת שֶׁהוּא עִקַּר הַחִיּוּת בְּכָל פַּעַם (הלכות הודאה ו', אות ל"ג):

לז,ח עַל חֲלוֹמוֹתָיו וְעַל דִּבְרָיו

אִם הָיוּ הַכֹּל רוֹאִים וּמְבִינִים מַעֲלַת גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק וּגְדֻלַּת הַשָּׂגָתוֹ, אֲפִלּוּ חֵלֶק אֶחָד מִמְּנִי אֶלֶף, הָיוּ בְּוַדַּאי כֻּלָּם בְּרוּכִים אַחֲרָיו וְהָיוּ מִתְקָרְבִים אֵלָיו בְּכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאֹדָם. אַךְ הַצַּדִּיק מִתְנַהֵג בְּחָכְמָה בִּשְׁבִיל הַבְּחִירָה, וּמַעֲלִים עַצְמוֹ וּמַסְתִּיר אֶת עַצְמוֹ מִן הָעוֹלָם, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן מְגַלֶּה גַּם־כֵּן מְעַט מִזְּעֵיר מֵעֶצֶם נוֹרָאוֹת הַשָּׂגָתוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ לָהֶם בְּחִירָה, שֶׁכָּל הַחֲפֵצִים בָּאֱמֶת רוֹאִים וּמְבִינִים מֵרָחוֹק אֲמִתַּת גְּדֻלַּת מַעֲלָתוֹ וּמִתְקָרְבִים אֵלָיו.

אֲבָל יֵשׁ גַּם לְהֵפֶךְ, שֶׁאַדְרַבָּא עַל־יְדֵי שֶׁשּׁוֹמְעִים בְּרַמָּז נוֹרָאוֹת נִפְלָאוֹת הַשָּׂגָתוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְגָּרִין בּוֹ בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁלִּפְעָמִים מִתְלַבֵּשׁ עַצְמוֹ הַבַּעַל־דָּבָר גַּם בְּצַדִּיקִים וְחוֹלְקִים עָלָיו וְרוֹצִים לְהַעֲלִים אוֹרוֹ (וּבֶאֱמֶת יֵשׁ נִסְתָּרוֹת הַרְבֵּה בְּעִנְיַן הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים, וְכַמָּה בְּחִינוֹת יֵשׁ בָּזֶה, כַּמְּבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר). וְזֶה בְּחִינַת הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁחָלְקוּ הַשְּׁבָטִים עַל יוֹסֵף, וְכָל מַה שֶּׁרָמְזוּ לָהֶם גְּדֻלַּת מַעֲלָתוֹ בְּיוֹתֵר עַל־יְדֵי שֶׁסִּפֵּר לָהֶם חֲלוֹמוֹתָיו, וְהֵם הוֹסִיפוּ שִׂנְאָה אוֹתוֹ עַל חֲלוֹמוֹתָיו וְעַל דִּבְרָיו.

אֲבָל עֵצַת ה' לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ: "אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ וְכוּ'", וְגַם הַמַּחֲלֹקֶת וְהַשִּׂנְאָה בְּעִצְּמוֹ נִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר יוֹסֵף: "אֱלֹקִים חֲשָׁבָהּ לְטוֹבָה". וְעַל־יְדֵי זֶה הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁבֵּין הַשְּׁבָטִים נִתְגַּלְגֵּל וְיָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, וְזֶהוּ אַחַר־כָּךְ לְמַתַּן־תּוֹרָה כְּמוֹ־כֵן עַתָּה, דְּיַקָּא עַל־יְדֵי הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁעַל הַצַּדִּיק, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַבִּין הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְנִתְתַּקֵּן פִּגּוּם אֲמוּנַת חֲכָמִים, עַד שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף יִתְגַּלֶּה עַל־יְדֵי־זֶה בְּעִצְּמוֹ דַּיְקָא גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק וּמַעֲלָתוֹ כַּנַּ"ל (הלכות ראש חודש ז' - אות מ"ט לפי אוצר היראה - מחלוקת ונצחון, אות ט"ו):

ספור השבוע

כוכבי אור

ספורים נִפְלָאִים מֵרַבֵּנוּ זַ"ל

התנהגות אדמו"ר זצ"ל עם האריסתו־קרטין שבאומין

בְּשָׁנָה רַבֵּנוּ זַ"ל מִוִּלַאטִיפָּאלָע לְבַרְסְלֶב דֶּרֶךְ אוּמַיִן (כִּי כֵן הַדֶּרֶךְ) שָׁבַת בְּאוּמַיִן (וְאָז הָיָה הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנָּסַע דֶּרֶךְ הַבַּיִת הַחַיִּים הַיָּשָׁן וְאָמַר פֹּה טוֹב לְהִתְקַבֵּר - דָּא אִיז גוּט צוּ לִיגְן, וְאָז הָיוּ בְּאוּמַיִן שִׁלְשָׁה אֶפִּיקוֹרְסִים גְּדוֹלִים מְאֹד, הָאֶחָד שְׁמוֹ חַיְקִיל וּשְׁנֵי חֲתָנָיו אֶחָד שְׁמוֹ הִירְשׁ בָּער, וְהוּא הָיָה הָאֶפִּיקוֹרְס הַיּוֹתֵר גָּדוֹל שֶׁבְּיָמָיו מֵצַח הַנְּחָשׁ מַמָּשׁ, וְהַשֵּׁנִי שְׁמוֹ לַאנְדָא הוּא הָיָה רוֹפֵא בְּאוּמַיִן גַּם בֶּן אֶפִּיקוֹרְס גָּדוֹל אֲבָל לֹא כְּהִירְשׁ בָּער וְכוּ'.

וְהֵם הָיוּ חֲשׁוּבִים וּקְרוֹבִים לַמַּלְכוּת. וְהָיָה לָהֶם חֶרֶב שֶׁל זָהָב מַתָּנָה מֵהַמֶּלֶךְ, כִּי הָיוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹדְעוּ לְשֵׁם בְּכָל אֶרֶץ רוּסְיָא, וְגַם בִּשְׁאָר אַרְצוֹת מַמָּשׁ בְּכָל הָעוֹלָם. וְדַרְכָּם הָיָה בְּשַׁבָּת צַדִּיק מְפֻרְסָם לְאוּמַיִן, הָלְכוּ אֶצְלוֹ לְשָׂחֵק מַמָּשׁ, וְאִם בֶּאֱמֶת הוּא חָכָם לְדַבֵּר אִתּוֹ ...

(ההמשך בדף ד')

לְרָאוֹת בְּאֹב"י הַנָּחַל

= דִּירָה (ג) =

פַּעַם פָּנָה לְאֶחָד שֶׁהָיָה גָּר בִּצְפַת וְאָמַר לוֹ: "אֵיךְ אַתֶּם לֹא מְרַחֲמִים עַל הַחִנּוּךְ שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם וְגָרִים בִּצְפַת?" (בְּאוֹתָהּ תְּקוּפָה לֹא הָיָה שָׁם כָּל כָּךְ מוֹסְדוֹת חִנּוּךְ לִילָדִים).

עַל הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הֶחָכָם וְהַתָּם, ר' יִשְׂרָאֵל אָמַר שֶׁהַ'בָּתִּים' הַמְּזַכְּרִים בְּתְחִלַּת הַמַּעֲשֶׂה הֵם הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה. (כִּמְרַמֵּז שֶׁ'בַּיִת' זֶה תְּפִלָּה וֶאֱמוּנָה).

= הַמְּתָקַת הַדִּינִים (א) =

אִשְׁתּוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהַחֲבֵרִים סָבְלָה פַּעַם מִקְּשׁוּי לֵדָה, רַחֲמָנָא לִצְלַן, וּכְשֶׁבָּעְלָה סִפֵּר עַל-כָּךְ לְר' יִשְׂרָאֵל, הִתְחִיל ר' יִשְׂרָאֵל לְסַפֵּר אֶת סִפּוּר הַלֵּדָה שֶׁל בִּתּוֹ עִם הַמְיֻלֶּדֶת שֶׁעִבְּבָה אֶת הָרוֹפְאִים מִלַּעֲשׂוֹת נִתּוּחַ, וְשֶׁר' יִשְׂרָאֵל רָקַד בְּיַחַד עִם הָרַב שְׁלֹמֹה וְוִקְסְלֶר עַד שֶׁאִשְׁתּוֹ יָלְדָה בְּשָׁלוֹם, וְחָזַר עַל הַסִּפּוּר, וְאַחַר-כָּךְ אִשְׁתּוֹ שֶׁל הֶחָבֵר יָלְדָה בְּשָׁלוֹם. (וְעַיֵּין חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן רעח)

אֶחָד שָׁאַל אֶת ר' יִשְׂרָאֵל הַאִם צְרִיכִים לְפַחֵד מֵעַיִן הָרָע, וְר' יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב בְּחִיּוּב. וּכְשֶׁהַלָּה שָׁאַל כֵּיצַד יְכוֹלִין לְהִשָּׁמֵר מִזֶּה, הֵשִׁיב ר' יִשְׂרָאֵל: "צָרִיךְ לֹא לְהַרְאוֹת שׁוּם דָּבָר, לֹא בַּגַּשְׁמִיּוּת וְלֹא בָּרוּחָנִיּוּת".

אֶחָד שֶׁאַל אוֹתוֹ בְּעִנְיַן הַנְהָגַת הִתְקָרְבוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצִוָּה לוֹ לִלְמֹד וְכוּ'. וְשָׁאַל אוֹתוֹ: הֲלוֹא אֵינִי יָכוֹל לִלְמֹד. הֵשִׁיב לוֹ: עַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוֹלִין לָבוֹא לַכֹּל, לְכָל טוּב, לְתוֹרָה וַעֲבוֹדָה וּלְכָל הַקְּדֻשּׁוֹת וּלְכָל הָעֲבוֹדוֹת וּלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

פַּעַם אֶחָד אָמַר: אִם הָיוּ מַנִּיחִין מֵת לָעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל, בְּוַדַּאי הָיָה מִתְפַּלֵּל יָפֶה יָפֶה בְּכָל כֹּחוֹ:

לק"מ תנינא. תורה קי"א

מִכְתְּבֵי יְדִידוּת

(מכתב ד' – המשך) ... **ב. בְּעִנְיַן** הַפָּתָק לֹא כָּל כָּךְ חָקַרְתִּי אָז, כִּי הָיָה לִי אֱמוּנָה. מַה שֶּׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שׁ... שֶׁהוּא מְאֹד חוֹלֵק, אָמַר לְפָנַי וְכוּ', שֶׁשָּׁאַל אוֹתוֹ בַּיְשִׁיבָה; מִי כָּתַב הַפָּתָק, וְהֵשִׁיב לוֹ; 'רַב מָרְדְּכַי מִסְלוֹנִים', וְהַנַּ"ל אָמַר לוֹ; 'אֲנִי שָׁמַעְתִּי קַלָּטַת שְׁמוּבִינִים שֶׁאֲנִי אֶפְשָׁר', וְהֵשִׁיב; 'אֲנִי גַּם מַכִּיר הַקַּלָּטַת, וְלֹא רוֹצֶה לְהִתְוַכֵּחַ'.

אַחַר-כָּךְ כְּשֶׁחִפְּרוּ בַּצִּיּוּן שֶׁל רַבֵּנוּ בְּאוּמָן... אוֹתוֹ בֶּן אָדָם הוֹצִיא דַּפִּים 'גִּלּוּי דַּעַת' אֵיפֹה שֶׁכָּתוּב שֶׁזֶּה נִשְׁתַּלְשֵׁל עַל יְדֵי יוֹאֵל אַשְׁכְּנַזִי, וְשָׁיַשׁ עַל זֶה עֵדִים מֻפְלָגִים וְכִתְבֵי יָד... סִפֵּר שֶׁדִּבֵּר אִתּוֹ... וְשָׁאַל מִי הֵם הָעֵדִים וְכוּ', וְאָמַר לוֹ; לֵךְ לִירוּשָׁלַיִם לְגֵרִינְוַלְד הַנִּמְצָא בְּ'תּוֹרָה תְּמִימָה' (תַּלְמוּד תּוֹרָה בְּרִסְלֶב), וְיֵשׁ לוֹ כְּתָבֵי יָד שֶׁל יוֹאֵל אַשְׁכְּנַזִי שֶׁרוֹאִים שֶׁכָּתְבוּ דּוֹמֶה לְכָתַב הַפָּתָק. וְלֹא יוֹדְעִים אֲפִלּוּ אִם זֶה נָכוֹן, וּבְוַדַּאי שֶׁזֶּה לֹא רְאָיָה, וְלֹא הַשְּׁנֵי עֵדִים כְּשֶׁרִים הַנִּצְרָכִים לְפִי שֻׁלְחָן עָרוּךְ לְסַתֵּר הַפָּתָק חַס וְשָׁלוֹם, כִּדְבוּרוֹ שֶׁל ר' יִשְׂרָאֵל.

גַּם סִפְּרוּ לִי, שֶׁפַּעַם ר' יִשְׂרָאֵל עוֹרֵר אֶחָד בַּבֹּקֶר עִם הַנִּגּוּן "כִּי קָמוּ בִי 'עֵדֵי שֶׁקֶר'", וְהִזְכִּיר וְכוּ'.

דִּבַּרְתִּי עִכְשָׁו עִם אֶחָד מֵהַחֲבֵרִים..., וְסִפֵּר לִי שֶׁדִּבֵּר עִם תִּוּוךְ אַשְׁכְּנַזִי בִּבְנֵי בְּרַק, וְאָמַר לוֹ שֶׁהַכֹּל שֶׁקֶר וְהַמַּשְׁפָּחָה לֹא יוֹדְעִים כְּלָל מִזֶּה. הוּא גַּם סִפֵּר, שֶׁהוּא פָּגַשׁ בְּהַמַּשְׁפָּחָה בָּחוּר בְּשֵׁם יוֹאֵל אַשְׁכְּנַזִי שֶׁהוּא הַנֶּכֶד שֶׁל הַנֶּכֶד, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְבָרֵר, וְאַחַר בֵּרוּר אָמַר שֶׁהַמַּשְׁפָּחָה לֹא יוֹדְעִים כְּלָל מִזֶּה.

דִּבַּרְתִּי עִם ... שֶׁהָלַךְ בְּחֹרֶף תשנ"ז לְדַבֵּר עִם אַבְרָהָם אַשְׁכְּנַזִי (הַבֵּן) וְהוּא אָמַר לוֹ שֶׁהַפָּתָק לֹא נִכְתַּב עַל יְדֵי הָאַבָּא שֶׁלּוֹ בְּשׁוּם אֹפֶן. אַבָּא שֶׁלּוֹ הָיָה עוֹבֵד ד' גְּרוֹל וְלֹא לְיֵצֶן כְּמוֹ שֶׁמְּסַפְּרִים, וּבְכָל זֹאת בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לֹא לְפָרְסֵם אֶת זֶה, כִּי הוּא מְפֻחָד בִּשְׁבִיל הַשִּׁדּוּכִים שֶׁל הַנְּכָדִים, כִּי הָיָה מוּבָן שׁ...' שֶׁל חֲסִידֵי בְּרִסְלֶב הִפְחִידוּ אוֹתוֹ מִקֹּדֶם כְּשֶׁאַהֲרֹן פִּץ זַ"ל הָלַךְ לְבָרֵר אֶצְלוֹ בְּתְקוּפָה שֶׁל ר' יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא עָשָׂה רַעַשׁ וּפִחֲדוּ מִזֶּה, כָּזֶה הֶבְנְתִּי, עַד שֶׁאֲפִלּוּ... בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לֹא לְפָרְסֵם אֶת שְׁמוֹ, כִּי הוּא מְפֻחָד שֶׁ'חֲסִידֵי בְּרִסְלֶב' יָבוֹאוּ לִנְקֹם בּוֹ כִּי זֶה מְאֹד מַפְרִיעַ לָהֶם.

עֵינוֹת וְתְפִילוֹת

מַחֲלֹקֶת וּמְרִיבָה, כב-כד

מַה שֶּׁיֵּשׁ מַחֲלוֹקוֹת בֵּין הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת חֶלֶק הַפָּנוּי, עַיֵּן בִּפְנִים. וְאִי אֶפְשָׁר לְהָבִין זֹאת בְּשֵׂכֶל. וְעַל-כֵּן אָסוּר לְהַרְהֵר עַל זֶה הַמַּחֲלוֹקוֹת, רַק לְהַאֲמִין כִּי אֵלּוּ וְאֵלּוּ דִּבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, רַק שֶׁאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהָבִין זֹאת, וְאָנוּ צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק רַק בֶּאֱמוּנָה לְבָד (ל"מ, סימן ס"ד).

עַל-יְדֵי הַפֵּרוּד שֶׁיֵּשׁ בֵּין הַשּׁוֹנְאִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם בְּיוֹתֵר. אֲבָל כְּשֶׁהַשּׁוֹנְאִים מִתְחַבְּרִים יַחַד, אֲזַי יוֹנְקִים מֵהָרָה הַמּוֹתָרוֹת שֶׁבְּמִחַ שֶׁמֶּשֶׁם חִיּוּתָם, וְנוֹפְלִים מֵהָרָה (שם, סימן ס"ז).

מִדַּת הַנְּצָחוֹן וְהַמַּחֲלוֹקוֹת וּמִלְחָמָה נִמְשָׁךְ מֵהַדָּמִים שֶׁעֲדַיִן לֹא עָבַד בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִסְתַּכֵּל, שֶׁיַּעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל טִפֵּי הַדָּמִים שֶׁנִּמְצָאִים בּוֹ, דְּהַיְנוּ שֶׁיְּדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שֶׁיִּהְיוּ נַעֲשִׂים מִכָּל הַדָּמִים דִּבּוּרִים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאָז יִזְכֶּה לְשָׁלוֹם, וִיבַטֵּל כָּל מִדַּת הַנְּצָחוֹן וּמַחֲלוֹקוֹת (שם, סימן ע"ה).

... רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְמִדַּת הַשָּׁלוֹם, וְאֶזְכֶּה לִהְיוֹת אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ. וְאֶזְכֶּה בְּכָל-עֵת לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ.

וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מִמִּדַּת הַנְּצָחוֹן וּמַחֲלֹקֶת דִּסְטְרָא אַחֲרָא, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוּם נִצָּחוֹן וּמַחֲלֹקֶת דִּסְטְרָא אַחֲרָא הַנִּמְשָׁכִין מֵהַדָּמִים שֶׁל הַגּוּף, שֶׁעֲדַיִן לֹא עָבְדוּ בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתָרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַזְכֵּנִי מֵעַתָּה לַעֲסֹק הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, שֶׁאֶזְכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, עַד שֶׁאַכְנִיס כָּל טִפֵּי הַדָּמִים שֶׁיֵּשׁ בִּי בְּתוֹךְ הַדִּבּוּרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

וְיִהְיוּ נַעֲשִׂין מִכָּל הַטִּפֵּי דָּמִים שֶׁבְּקִרְבִּי דִּבּוּרִים קְדוֹשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר בִּי שׁוּם טִפָּה דָּם שֶׁלֹּא עָבְדָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק אֶזְכֶּה לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּכָל כֹּחִי כָּל יְמֵי חַיַּי בְּכָל טִפֵּי הַדָּמִים שֶׁיֵּשׁ בִּי. וְאֶזְכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שֶׁיִּהְיֶה הַגּוּף בָּטֵל לְגַמְרֵי כְּאַיִן וְאֶפֶס מַמָּשׁ.

(לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה צ"ד)

גַּם שָׁמַעְתִּי שֶׁצִּפּוֹרָה, בִּתּוֹ שֶׁל ר' יִשְׂרָאֵל, אָמְרָה שֶׁאַשְׁכְּנַזִי בָּעֲצָמוֹ בָּא אֲלֵיהֶם הַבַּיְתָה בִּשְׁבִיל לְהַנְצֵל מֵהַשֶּׁקֶר הַזֶּה.

עוֹד הָיָה מַעֲשֶׂה לִפְנֵי שְׁנָתַיִם בְּעֵרֶךְ, אֶחָד מֵחַבֵּרֵינוּ... הָיָה בְּיַחַד עִם אַחֵר בַּצִּיּוּן, וְהִגִּיעַ שָׁמָּה..., וְסִפֵּר לָהֶם שֶׁהוּא מְחַיֵּב לְסַפֵּר שֶׁהוּא הַנֶּכֶד שֶׁל אַבְרָהָם אַשְׁכְּנַזִי (הַבֵּן שֶׁל יוֹאֵל), וְהוּא נִכְנָס אֵלָיו לְבֵית הַחוֹלִים בְּסוֹף יָמָיו, וְשָׁאַל אוֹתוֹ מִי כָּתַב אֶת הַפָּתָק, וְרַב אַבְרָהָם הֵשִׁיב לוֹ; רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלֶב! וְאָמַר חַס וְשָׁלוֹם לְהַגִּיד שֶׁזֶּה הָאַבָּא שֶׁלִּי. וְכַנִּרְאֶה לִפְנֵי הִסְתַּלְּקוּתוֹ לֹא פָּחַד לְאֲמֹת הָאֱמֶת הַבָּרוּר ...

כל השנה הלכות

חיוב גדול, על־כל אחד מישראל, ללמוד בכל יום שיעור פוסק ... והוא תיקון גדול מאד, לברר ולתקן כל הפגמים; כי על־ידי־זה מברירין הטוב מהרע, שהוא כלל כל־התיקונים (מתוך קצור לקוטי מוהר"ן, קפ"ו)

קצור שולחן ערוך - מהרב שלמה גאנצפריד זצ"ל

= דיני המפטיר =

(ט) קָטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחִנּוּךְ שֶׁיּוֹדֵעַ לְמִי מְבָרְכִין, וְיוֹדֵעַ לְחַתֵּךְ אֶת הָאוֹתִיּוֹת בְּטוֹב, עוֹלֶה לְמַפְטִיר בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם־טוֹב, מִלְּבַד בְּפָרָשַׁת זָכוֹר וּבְפָרָשַׁת פָּרָה) כְּדִלְקַמָּן סִימָן ק"מ וּבְשַׁבַּת־שׁוּבָה, וְכֵן בְּיוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח שֶׁמַּפְטִירִין הַשִּׁירָה, נוֹהֲגִין שֶׁאֵין קָטָן עוֹלֶה לְמַפְטִיר. וְכֵן בְּיוֹם רִאשׁוֹן דְּשָׁבוּעוֹת, שֶׁמַּפְטִירִין בְּמֶרְכָּבָה דִּיחֶזְקֵאל, נוֹהֲגִין לְקָרוֹא בְּזָקֵן גָּדוֹל וְחָכָם. וְכֵן בְּשַׁבַּת־חֲזוֹן נוֹהֲגִין לְקָרוֹא אֶת הָרַב לַמַּפְטִיר - עַיֵּן מָגֵן אַבְרָהָם סִימָן רס"ב סָעִיף קָטָן י"ב

(י) לֹא נִתְקַנָּה קְרִיאַת הַפְּטָרָה עִם בְּרָכוֹת, אֶלָּא לְאַחַר שֶׁקָּרְאוּ בַּתּוֹרָה בִּבְרָכוֹת, כָּל הַקְּרוּאִים הָרִאשׁוֹנִים. אֲבָל אִם נִמְצָא פָּסוּל בְּסֵפֶר־תּוֹרָה בְּשַׁבָּת פְּשׁוּטָה, אֲפִלּוּ בַּשְּׁבִיעִי, וְלֹא הָיָה סֵפֶר־תּוֹרָה אַחֵר וְלָכֵן לֹא בֵּרַךְ בְּאַחֲרוֹנָה, וְכֵן כְּשֶׁמַּפְטִירִין בְּחוֹבֶת הַיּוֹם - עַיֵּן לְעֵיל סִימָן ע"ה סָעִיף ח אֲפִלּוּ נִמְצָא בַּמַּפְטִיר אֲזַי אֵין מְבָרְכִין בִּרְכוֹת הַהַפְטָרָה, אֶלָּא אוֹמְרִים אוֹתָהּ בְּלֹא בְּרָכוֹת. אֲבָל בְּשַׁבָּת פְּשׁוּטָה, אִם לְאַחַר שֶׁקָּרְאוּ שִׁבְעָה קְרוּאִים בִּבְרָכוֹת, נִמְצָא הַפָּסוּל, הֵן בְּקְרוּאִים שֶׁהוֹסִיפוּ, הֵן בַּמַּפְטִיר, נִרְאֶה דְּיֵשׁ לִקְרוֹת הַהַפְטָרָה בִּבְרָכוֹת - וְעַיֵּן לְעֵיל סִימָן ע"ח סוֹף סָעִיף ח

מכתב כא (המשך)
אֲבִי הנחל

... הַסִּטְרָא אָחְרָא וְהַבַּעַל־דָּבָר מֵקִים בָּעוֹלָם מַנְהִיגֵי הַדּוֹר שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁמִּתְפָּאֲרִים בִּגְדוֹלוֹת וְנִפְלָאוֹת וּמַטְעִים אֶת הָעוֹלָם כְּאִלּוּ אֵין שׁוּם דָּבָר נִמְנָע מֵהֶם וְהַכֹּל בְּיָדָם, כְּדֵי שֶׁיִּפְּלוּ עַל־יָדָם לְמַכְמֹרֶת הַיֵּצֶר הָרָע. אֲלוּ הַשַּׁקְרָנִים נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר!

בְּשֶׁיִּהְיֶה נִדְחֶה הַשֶּׁקֶר, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בָּעוֹלָם וְיִזְכּוּ כֻּלָּם לֵידַע מֵהָרִבּי הָאֱמֶת שֶׁיִּתְפָּרְסֵם וְיִתְגַּלֶּה, עַל־יְדֵי־זֶה הַכֹּל יַחְזְרוּ לַה' יִתְבָּרַךְ וַאֲפִלּוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה שָׁפָה אַחַת לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

כְּשֶׁאָדָם נִתְרַחֵק מֵה' יִתְבָּרַךְ מְאֹד, וְיֵשׁ שֶׁנִּפְּלָתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְיָרַד לְעִמְקֵי עִמְקֵי תְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת עַד שֶׁנִּדְמֶה לוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לְהִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ מֵחֲמַת שֶׁנִּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ מְאֹד עַל־יְדֵי מַעֲשִׂים רָעִים וְכוּ', אַף־עַל־פִּי כֵן כְּשֶׁהוּא מְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ עֲדַיִן וְדוֹרֵשׁ וְשׁוֹאֵל וּמְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׁ עֵצָה וְתַחְבּוּלָה לָשׁוּב אֲלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזַי זוֹכֶה שֶׁתִּהְיֶה הֲיִרִידָה תַּכְלִית הָעֲלִיָּה. וְהָעִקָּר כְּפִי הִתְקָרְבוּתוֹ לְצַדִּיק הָאֱמֶת הָעוֹסֵק לְהַעֲלוֹת כָּל הַנּוֹפְלִים וְהָרְחוֹקִים מֵהַתּוֹרָה מְאֹד מִמְּקוֹמָם שֶׁהֵם, לְהָאָרַת הָרָצוֹן הָעֶלְיוֹן בְּכֹחַ תּוֹרָתוֹ וְעֵצוֹתָיו וּרְמָזָיו הַקְּדוֹשִׁים הָעֲמֻקִּים וְנִשְׂגָּבִים מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוֹף וְתַכְלִית שֶׁאֵינוֹ נִפְסָק לְעוֹלָם.

זֶה כְּלָל גָּדוֹל, שֶׁכָּל הַתְּקוּנִים שֶׁבָּעוֹלָם נַעֲשִׂין רַק עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּחִינַת מָשִׁיחַ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שֶׁמִּתְגַּבֵּר לְהִתְקָרֵב לְזֶה הַצַּדִּיק וּלְהַאֲזִין אָזְנוֹ וְלִבּוֹ לִדְבָרָיו הַיֵּטֵב וּלְהַאֲמִין בּוֹ, כְּמוֹ כֵן יוֹצֵא בְּכָל פַּעַם מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרָעִים שֶׁבָּעוֹלָם שֶׁנִּדַּח לְשָׁם, וְיַעֲלֶה אוֹתוֹ וְיַתְקְנוֹ !...

ספורי מעשיות

... להתוודע ולהגלות שכל מילה סודות התורה, כוונת רבנו ז"ל הייתה ללמד אותנו כיצד לעבוד ה', ולוואי והיינו זוכים להבין מעט מהסודות ומהמוסר השכל שבמעשיות האלו, היינו יהודים כשרים כראוי" (מתוך הקדמת הספר)

** מֵחָכָם וְתָם **

(מעשה ט - המשך)

... בְּתוֹךְ־כָּךְ נַעֲשָׂה רַעַשׁ, שֶׁהֶחָכָם הַנַּ"ל נוֹסֵעַ וּבָא לְכָאן בְּגַדְלָה וְחָכְמָה גְּדוֹלָה. וְרָץ הַתָּם גַּם־כֵּן לִקְרָאתוֹ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְהָיָה אוֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ: תֵּן לִי מַהֵר הַיּוּפָא, אֵלֵךְ לִקְרַאת חֲבֵרִי יְדִידִי לִרְאוֹתוֹ. וְנָתְנָה לוֹ הַפֵּעלֶץ, וְהָיָה רָץ לִקְרָאתוֹ. וְהֶחָכָם הָיָה נוֹסֵעַ בְּעֶגְלוֹת צָב בְּגַדְלָה. וּבָא לִקְרָאתוֹ הַתָּם הַזֶּה וְהָיָה שׁוֹאֵל בִּשְׁלוֹמוֹ בְּאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה: אָחִי חֲבִיבִי, מָה אַתָּה עוֹשֶׂה, בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, שֶׁהֶבִיאָךְ, וַאֲנִי זוֹכֶה לִרְאוֹתֶךָ.

וְהֶחָכָם הַנַּ"ל, גַּם כָּל הָעוֹלָם הָיָה בְּעֵינָיו כְּלֹא כַּנַּ"ל. מִכָּל־שֶׁכֵּן אִישׁ כָּזֶה, שֶׁנִּדְמֶה לְמַשְׁגִּיעַ. אַךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן, מֵחֲמַת אַהֲבַת נְעוּרִים הַגְּדוֹלָה שֶׁהָיָה בֵּינֵיהֶם, הָיָה מְקָרְבוֹ, וְנָסַע עִמּוֹ לְתוֹךְ הָעִיר. וְהַשֵּׁנִי בַּעֲלֵי־בָּתִּים הַנַּ"ל, אֲבִיהֶם שֶׁל אֵלּוּ הַשְּׁנֵי בָּנִים, מִתּוֹ בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הַזְּמַן, שֶׁהָיָה הֶחָכָם מְשׁוֹטֵט בַּמְּדִינוֹת, וְנִשְׁאֲרוּ הַבָּתִּים שֶׁלָּהֶם.

וְהַתָּם, שֶׁהָיָה בִּמְקוֹמוֹ, נִכְנַס לְבֵית אָבִיו וִירָשׁוֹ. וְהֶחָכָם, שֶׁהָיָה בַּמְּדִינוֹת, לֹא הָיָה מִי לְקַבֵּל הַבַּיִת, וְנַעֲשָׂה כֻּלָּה וְאָבוּד בֵּית הֶחָכָם וְלֹא נִשְׁאַר מִמֶּנּוּ בְּלוּם, וְלֹא הָיָה לְהֶחָכָם מָקוֹם לִכָּנֵס בּוֹ בְּבוֹאוֹ.

וְנָסַע לְתוֹךְ אַכְסַנְיָא אַחַת, וְהָיָה לוֹ שָׁם יִסּוּרִים, כִּי לֹא הָיְתָה הָאַכְסַנְיָא כִּרְצוֹנוֹ. וְהַתָּם הַנַּ"ל מָצָא לוֹ עֲתָּה עֲבוֹדָא חֲדָשָׁה, וְהָיָה רָץ וּבָא בְּכָל פַּעַם מִבֵּיתוֹ לְהֶחָכָם בְּאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה, וְהָיָה רוֹאֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ יִסּוּרִין מֵהָאַכְסַנְיָא. וְאָמַר הַתָּם לְהֶחָכָם: אָחִי, עוֹל לְבֵיתִי, וְתַעֲמֹד אֶצְלִי, וַאֲנִי אֶקַּבֵּץ כָּל מַה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּקֻמְץ אֶחָד, וְכָל בֵּיתִי הַכֹּל לְפָנֶיךָ כִּרְצוֹנְךָ ...

(ההמשך יבא)

שמחה היא עיקר חיות האדם

לקוטי תפילות ב'
מתוך תפילה כ"א

כא. לְפָעָמִים עַל־יְדֵי תְּפִיסָה נִצּוֹל מִכְּלִיוֹן בָּנִים.

כב. עַל־יְדֵי צְדָקָה זוֹכֶה לְבָנִים.

כג. סְגֻלָּה לְמַקָּשָׁה לְיוֹלֵד, שֶׁתִּתְפַּלֵּל עַל צְוָארָה מַפְתֵּחַ שֶׁל הַבַּיִת־עָלְמִין. גַּם הַמַּפְתֵּחַ הַזֶּה מְסֻגָּל לַעֲקָרָה.

כד. הַבָּנִים מֵתִים, חַס וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי רְאִיַּת קֹרִי.

כה. יֵשׁ עִצִּים הַמּוֹנְעִים הַהוֹלָדָה וְהַגִּדּוּל בָּנִים כְּשֶׁעוֹשִׂין מִטָּה, וְיֵשׁ עִצִּים הַגּוֹרְמִין הַהוֹלָדָה וְהַגִּדּוּל בָּנִים.

ישראל סבא

נְסִיעָה לִירוּשָׁלַיִם בְּמִסירוּת נֶפֶש

שׁ ... בְּחֵיפָה הָיָה גָּר רַב אֶחָד שֶׁהוּא הָיָה מַכִּיר אֶת רַבֵּנוּ, וְכָל חֵיפָה אָהַב אוֹתוֹ. הוּא לָקַח הַשְׁעָרוֹת, לֹא הִשְׁאִיר שְׂעָרוֹת [בַּחָלָב] כְּמוֹ כֻּלָּם, זֶה יָחִיד בְּחֵיפָה. וְגַם הֶחָלָב שֶׁלּוֹ הָיָה יָחִיד בְּחֵיפָה, הֵם הִרְגִּישׁוּ טַעַם גַּן-עֵדֶן בֶּחָלָב שֶׁלּוֹ. אֲנִי בְּאתִי אֵלָיו וְאִשְׁתּוֹ לֹא רָצְתָה אוֹרְחִים, הִיא אָמְרָה לוֹ: "אוֹרְחִים - תִּקַּח אוֹתוֹ לְבֵית-מָלוֹן. אֲנִי לֹא יְכוֹלָה, אֵין לִי כֹּחַ, אֲנִי לֹא רוֹצָה אוֹרְחִים". הָיָה כָּכָה. הוּא הָלַךְ אִתִּי לְבֵית-מָלוֹן, עָשָׂה לִי מִטָּה וּמַה לֶּאֱכֹל וּמַה לִשְׁתּוֹת.

שׁ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הוּא הָלַךְ לְהַכְפִּיר כְּדֵי שֶׁיִּעֲמֹד בְּעֵת שֶׁלֹּא יִהְיֶה חָלָב עַכּוּ"ם, חָלָב גּוֹי, וַאֲנִי הָלַכְתִּי אִתּוֹ. נוּ, הָיָה לוֹ כַּמָּה פַּחִים עִם חָלָב, הוּא לָקַח פַּח אֶחָד וַאֲנִי לָקַחְתִּי פַּח אֶחָד וַאֲנַחְנוּ הֶלְכְנוּ שְׁנֵינוּ וְדִבַּרְנוּ מֵרַבֵּנוּ מִבֵּית לְבֵית.

שׁ אוֹי, רוֹאִים שֶׁהָאָדָם קָשֶׁה לוֹ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה. אִם הָיָה נוֹתֵן לִי כֶּסֶף שֶׁיִּהְיֶה לִי בִּשְׁבִיל לֶחֶם, בִּשְׁבִיל לְשַׁלֵּחַ הַבַּיְתָה אֵיזֶה דָּבָר, הָיָה לוֹ כֶּסֶף הַרְבֵּה. הַמַּתָּנָה שֶׁלּוֹ הָיָה הַמָּלוֹן וַאֲכִילָה וַחֲצִי לִירָה, זֶה הוּא נָתַן לִי.

שׁ רָאִיתִי חֲבֵרִים חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב מִפּוֹלַנְיָה, חָבֵר אֶחָד הָיָה לוֹ בַּיִת-חֶרֶשֶׁת וְהוּא הָיָה עוֹשֶׂה וְהוּא הֵרִים אֶת עֵינָיו, הוּא נָתַן לִי לֵישׁ, נָתַן לִי לֶאֱכֹל, אֲבָל כֶּסֶף - זֶה הוּא הָיָה קָמְצָן עַל כֶּסֶף. וְרָאִיתִי שֶׁמִּי שֶׁאֵין לוֹ זְכִיָּה - אָז לֹא נוֹתְנִים לוֹ לְקַיֵּם הַמִּצְוֹת צְדָקָה. אִם הָיָה נוֹתֵן לִי כַּמָּה לִירוֹת לְהָבִיא הַבַּיְתָה שֶׁיִּהְיֶה לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל. מַה חִפַּשְׂתִּי? חִפַּשְׂתִּי אֵיזֶה דָּבָר מְיֻתָּר? לֶחֶם בִּשְׁבִיל הַיְלָדִים, בֶּגֶד בִּשְׁבִיל הַיְלָדִים.

שׁ אֵיי אֵיי אֵיי, אִם הָיָה נוֹתֵן, הוּא הָיָה צָרִיךְ לָתֵת לִי בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה צְדָקָה וְכֶסֶף, הָיָה לוֹ כֶּסֶף וְהוּא הָיָה מַרְוִיחַ, וְלֹא נָתַן. הַנְּתִינָה שֶׁלּוֹ הָיָה עֲשָׂרָה גְּרוּשׁ, כָּכָה הוּא נָתַן לִי. מַה, בִּשְׁבִיל מָה הוּא עוֹבֵד, בִּשְׁבִיל מִי, בִּשְׁבִיל מָה? אֲבָל אֵין שֵׂכֶל. מַה שֶּׁהוּא מַרְוִיחַ וְיֵשׁ לוֹ כֶּסֶף, אֵין לוֹ מֶמְשָׁלָה עַל עַצְמוֹ עַל הַכֶּסֶף. כָּכָה הוּא. וְגַם-כֵּן אֲנִי הָיִיתִי צָרִיךְ לַעֲבֹר בְּדֶרֶךְ כָּזֶה ...

ספור השבוע

המשך הסיפור

שׁ ... וּפַעַם אַחַת כְּשֶׁהָרַב הַצַּדִּיק מִבַּארְדִיטְשׁוֹב רָצָה לִהְיוֹת רַב בְּאוּמַן הֵם לֹא הִנִּיחוּ. וְכֵן הָרַב מִשִּׁפִּיטִיווֹקָא וְכוּ'. וּכְמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ, רַבֵּנוּ שָׁבַת שָׁם כַּנַּ"ל. אָמַר חַיֶּיקִיל הַנַּ"ל אֲנִי אֵלֵךְ לְתְהוֹת עַל קִנְקְנוֹ וְאַתֶּם תִּישְׁנוּ, וְאִם יֵשׁ עִם מִי לְדַבֵּר אָז תֵּלְכוּ גַּם כֵּן.

שׁ וּבָא חַיֶּיקִיל הַנַּ"ל לְבֵית רַבֵּנוּ, וְשָׁאַל אוֹתוֹ רַבֵּנוּ זַ"ל מָה רוֹצֶה? **וָואס ווִיל אַ יְהוּד?** [מָה רוֹצֶה יְהוּדִי?] עָנָה וְאָמַר: שָׁמַעְתִּי שֶׁבָּא אָדָם גָּדוֹל וּבָאתִי לְקַבֵּל פָּנָיו. עָנָה רַבֵּנוּ זַ"ל וְאָמַר: הֲלֹא אָדָם גָּדוֹל יֵשׁ מִמּוּלִי (כִּי מוּל בַּיִת שֶׁהִתְאַכְסֵן שָׁם רַבֵּנוּ זַ"ל הִתְאַכְסֵן גַּם בֶּן שַׂר אֶחָד גְּעְנִיראַל), מַדּוּעַ לֹא תֵּלֵךְ לְקַבֵּל פָּנָיו. וְהָיָה זֶה כְּמוֹ סְטִירָה בְּפָנָיו וְשָׁתַק.

שׁ וְאַחַר כָּךְ הָלַךְ לְבֵיתוֹ. עָנָה וְאָמַר לָהֶם: אַף שֶׁהִבַּרְתִּי עִמּוֹ דְּבָרִים מַעֲטִים וְהוּא נָתַן לִי בְּזָיוֹן קָצַת, אַף עַל פִּי כֵן אֲנִי רוֹאֶה שֶׁיֵּשׁ עִם מִי לְדַבֵּר, עַל כֵּן תֵּישְׁנוּ קְצַת וְתֵלְכוּ וִיהִיֶה בְּאֶמְצַע סְעֻדָּתוֹ.

שׁ וְכֵן הָיָה וּבָאוּ בְּאֶמְצַע הַסְּעֻדָּה, וְרַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר אָז תּוֹרָה. וּכְשֶׁנִּכְנְסוּ הִפְסִיק וְסִבֵּב בְּחָכְמָתוֹ שֶׁבָּא מִזֶּה הַתּוֹרָה לְאֵיזֶה חֶשְׁבּוֹן עָמֹק (כַּנִּרְאֶה מֵהַגְּמָרָא בְּסֵכָה כָּל אַמְּתָא בְּרִבּוּעָא אַמְּתָא וְכוּ' וּמֵבִיא רַשִׁ"י: לֹא דָק) וְהֵם כְּשָׁמְעָם אָמְרוּ זֶה לָזֶה **דָּאס מֵיינְט עֶר נִיט זַיינָע חֲסִידִים, דָּאס מֵיינְט עֶר אוּנְז** [בָּזֶה אֵינוֹ מִתְכַּוֵּן לַחֲסִידָיו, בָּזֶה הוּא מִתְכַּוֵּן אֲלֵינוּ].

שׁ וְהֵם הֶעֱמִיקוּ בְּהַחֶשְׁבּוֹן וְלֹא יָדְעוּ אוֹתוֹ. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהוּ כֵּינָן שֶׁאַתֶּם יוֹדְעִים הַחֶשְׁבּוֹן תֹּאמְרוּ אוֹתוֹ לָנוּ. וְאָמַר לָהֶם. וּמֵאָז מָצָא חֵן בְּעֵינֵיהֶם וַיַּחְשְׁבוּהוּ לְחָכָם גָּדוֹל, וַיְבַקְּשׁוּ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּשָּׁאֵר בְּאוּמַן. וַיֹּאמֶר לָהֶם כְּשֶׁיִּשְׁלְחוּ לוֹ הַסֵּפֶר "יַיִן לְבָנוֹן" וְכוּ'. וְנָסַע לִבְרֶסְלֶב וְהָיָה שָׁם שְׁמוֹנָה שָׁנִים ...

חנוכה

הִתְגַּבְּרוּת הַחֲלוּפִים וְהַתְּמוּרוֹת הָאוֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע, עַד שֶׁלִּפְעָמִים עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה קִטְגּוֹרְיָא גַּם בֵּין הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים לְחֶלֶק עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁהוּא נְקֻדַּת הָאֱמֶת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים. כִּי אַף-עַל-פִּי שֶׁהֵם עוֹבְדִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בֶּאֱמֶת, אַף-עַל-פִּי-כֵן יָדוּעַ כִּי יֵשׁ אֱמֶת לְמַעְלָה מֵאֱמֶת, וְלֹא כָּל מַדְרֵגוֹת הַצַּדִּיקִים שָׁוִין, וְהַבַּעַל-דָּבָר וְהַהֵיכְלִי הַתְּמוּרוֹת מִתְגָּרִין כָּל-כָּךְ, עַד שֶׁנִּדְמֶה לָהֶם עַל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא מִבְּחַר הָאֱמֶת, שֶׁזֶּה בְּחִינַת נוֹטָה חַס וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת, שֶׁזֶּה בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת הַשְּׁבָטִים עַל יוֹסֵף וְכוּ'. וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְכַוֵּן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, שֶׁנִּזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַמְשִׁיךְ הָאֱמֶת וְנִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב לִנְקֻדַּת הָאֱמֶת תָּמִיד. וְזֶהוּ שֶׁמְּבָאר בַּפְּנִוֹת, שֶׁשְּׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם כְּנֶגֶד שְׁמוֹנָה פְּעָמִים 'אֱמֶת' שֶׁבְּ'אֱמֶת וְיַצִּיב', כַּמְּבֹאָר בַּפְּנִים (הלכות ברכת השחר - הלכה ג, אותיות טז יז לפי אוצר היראה – חנוכה, אות ה')

אוצר היראה

עִקָּר הַנֵּס שֶׁל חֲנֻכָּה – שֶׁנִּכְנַע מַלְכוּת הָרִשָׁעָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁקֶר, בְּחִינַת עֵבֶד, זֵהֲמַת הַנָּחָשׁ, וְנִתְגַּבֵּר וְנִתְעַלָּה מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת בֶּן הַמֶּלֶךְ, בְּחִינַת אֱמֶת. וְזֶה עִקַּר מִצְוַת נֵר חֲנֻכָּה, שֶׁהִיא לְהַדְלִיק וּלְהָאִיר אוֹר הָאֱמֶת בָּעוֹלָם, שֶׁיִּזְכּוּ הַכֹּל לְיַדַּע הֵיכֶן הָאֱמֶת, בְּבְחִינַת "שִׁלַּח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ" וכו', וּלְבָרֵר נִשְׁמוֹתֵינוּ מִבְּחִינַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הֵיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַבַּלְבּוּלִים שֶׁל הָאָדָם מַה שֶּׁמִּסְפָּק עַל-פִּי-רֹב וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ הֵיכָן הָאֱמֶת, מֵחֲמַת גֹּדֶל הָרָצוֹן דִּקְדֻשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁזֶּה מֵאִיר לוֹ בְּכָל מִינֵי חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה וּמוֹצִיאוֹ מִמַּשְׁטֵה מַיִם רַבִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת מֵימֵי הַמַּבּוּל הַמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל פַּעַם לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם, חַס וְשָׁלוֹם (הלכות ברכת השחר - הלכה ה, אות מ"ח לפי אוצר היראה – חנוכה, אות ח')

